

Styrelsen och lokala

STYRELSELEDAMÖR
Ordförande: Erik Wahlberg
Sekreterare: Staffan
Kassör: Olof Lundström
Övriga ledamöter: Gunnar
Bernt Karlsson, Gunnar

Utsedde av lokalklubbar
(Övre Norrbothen, Västerbotten, Åre
Inländ, Gerd Långström)
Kjell Rosberg, Rindögskolan
sön, Pl 702, 48007, Åre
66050 Värmland, 70200 Åre
0511-82221, 85000

ÖVRE HANDEL

Panasonic **HL-1000**
Originalen Zerkohls
Balkenlampe, 100 Watt
Kosch: 110,-

Northrup

Pongdam, N. 1993. *Phylogenetic relationships of the*
Ordo Insecta.
 Sakai, T. 1993. *Phylogenetic relationships of the*
 Kani, S. 1993. *Phylogenetic relationships of the*

NOV 1964

Postage
Ordinary
Secretary
Kassir

Välkommen

**Porting all of your
Ordinances into
SageMaker is a
Kubernetes**

VOLUME 1

Pongolam
 On/Off
 Sakuram
 Rakkim

Mellansville

Ordförande: Arne W. Johansson
Sekreterare: Ulf Kallander
Kassör: Marie Gustafsson

Sydsverlaga

Postgiro: 91 53 14 0
Ordförande: Ulf Eriksson
Sekrätärar: Karl Gustav
Kassör: Erik Enberg

AMERICAL

FOR FACE AND TEETH SHUNDVÄNNER

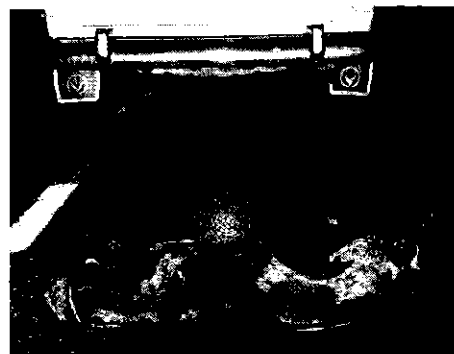
Bra jakthundar borde ha evigt liv!

Nu är det tyvärr inte så. En bra jakthund som driver länge, löper stor risk att utsättas för olycksfall. Påkörning av bil eller en älgspark kan medföra lång och dyrbar veterinärbehandling eller till och med ända hundens liv.

Som prenumerant på Jaktjournalen har du sedan länge haft din hund livolycksfallsförsäkrad upp till 1000 kronor. Nu har du som prenumerant möjlighet att ytterligare förbättra försäkringsskyddet.

För en mycket förmånlig premie får du veterinärkostnaderna (utom självrisk) betalda vid olycksfall. Skulle det gå så illa att hunden förolyckas, kan du få ersättning upp till 10.000 kronor.

Önskar du även försäkra dina vapen, kan du för en låg premie få

dem ersätta med upp till 10.000 kronor.

Detta är bara en del av alla de förmåner en prenumeration ger dig.

Förutom en bra facktidsskrift får du även jägaransvars- och olycksfallsförsäkring, fri radannonsering, SOS-service, jakttabell och reflexer inför älgjakten.

Allt detta gör Jaktjournalen helt enastående bland jakttidsskrifter.

Vill du veta mera om tidningen och alla förmånerna, ring 0300-191 00 eller skriv till Jaktjournalen, Box 102 38, 434 01 Kungälv.

*Ingen annan
jakttidning ger dig
sådana förmåner som
Jaktjournalen!*

STÅNDSKALL

ORGAN FÖR SPECIALKLUBBEN
FÖR SKÄLLANDE FÄGELHUNDAR

Nr 3 1983

LEDARE

Öppen klass på undantag

Jaktproven är SSF:s ryggrad och huvudsakligaste arbetsuppgift. På den vilar i allt väsentligt avelsverksamheten. Via jaktproven får vi fram de lämpligaste avelsdjuret och kan utröna hur de nedärver de för fågeljakt väsentliga egenskaperna.

Ett grovt instrument, kanske någon tycker. Men sanningen är den att det inte finns någonting bättre att gå efter. I alla fall om vi föredrar en objektiv mätning efter en i förväg bestämd mall, istället för att lyssna till tungomålstalande.

Därför är det synnerligen glädjande att notera den ökade omfattning jaktproven fått de senaste åren. I fjol genomfördes i runt tal 330 starter i öppen- och elitklass, vilket betyder att antalet jaktprovstarter tredubblats under senaste femårsperioden.

Jaktprov är inte tävlingssport

Utvecklingen är dock inte odelat positiv. Oroande är den glidning mot ökat tävlande, som sker i de flesta lokalklubbarna. Jaktprovsresurserna (domare, provmarker, priser m.m.) har i betydande grad överflyttats på de hundar som tagit steget upp i elitklass. Under samma höst kan samma hund göra fyra-fem starter i elitklass med målsättning att kvala in till Skallkungstävlingen, där sedan ytterligare provmöjligheter väntar.

Öppenklass-hundarna har inte kunnat hävda sig på samma sätt och därför hamnat på undantag. De får komma med i mån av plats på elitklass-proven eller vänta på att någon domare ska bli ledig från allt springande med elitklass-hundarna.

INNEHÅLL

- Ledare
- Jaktprovsprogram
- Fallna kämpar
- Stanna hemma eller ...
- Över 90 hundar i Arvidsjaur
- Ordet fritt
- Länsskamp i Kannus
- Inför Skallkungstävlingen
- Från provledarkonferensen

Redaktör och ansvarig utgivare:

Bernt Karlsson

OBS! Ny adress:

Lappvattnet 4266

937 00 Burträsk

Tel 0914-400 17, 400 16 arbetet.

STÅNDSKALL utkommer med fyra nummer per år inklusive årsbok. Prenumeration ingår i medlemskap i SSF.

Västervikens Tryckeri AB - Skellefteå

OMSLAGSBILDEN:

Den satt tryggt i förhöstens lummiga grönska men upptäcktes ändå till sist.

Foto: Bernt Karlsson.

När den nya provordningen infördes 1974, vilken innebar att en hundägare kunde starta hund i öppen klass på hemmamarker under hela hösten, ingav detta förhoppningar om att hela provfrågan för öppen klass fått sin lösning. Särskilt som provtiden fr.o.m. 1978 utsträcktes att gälla hela perioden det är tillåtet ha hund lös i markerna, d.v.s. 1/8-28/2.

Alla utlysta prov skulle hädanefter förbehållas elitklass-hundarna.

Men målsättningar och planer reviderades snabbt av verkligheten. I dag svarar öppenklass-proven inte ens för halva jaktprovsvolymen, snarare bara en tredjedel, även om förhållandena skiftar mellan lokalklubbar.

Det borde självfallet ha varit tvärtom!

Frånsett utställningschampionatet vilar all meritering för våra hundar i elitklass. Här framsorteras avelsdjuren, jaktchampions eller dubbelchampions.

Men den öppna klassen tjänar också viktiga syften, nämligen att sortera fram unga, lovande hundar som uppfyller sådana krav (1 ökl) att de bör provas vidare i elitklass, samt att bedöma avelsdjurens avkomma.

Redan av den anledningen är det inte bara önskvärt utan nödvändigt att öppenklass-proven svarar för en relativt större volym än elitklass-proven.

För att få fram en bredare avelsbas är det nödvändigt att så många hundar som möjligt provas, elitskiktet av avelshundar behöver kontinuerlig påspädning.

Viktigt är också att så många hundar som möjligt provas för att vi med säkerhet ska kunna bedöma avelsdjurens nedärvningsförmåga.

Mot den horisonten måste det betonas att jaktprov inte är någon tävlingssport, vilket de ytligt sett lätt kan uppfattas som. Tävlingar, t.ex. Skallkungtävlingen, innebär visserligen ingenting ont i sig. Tvärtom. De utgör en trivsamt träffpunkt för hundägare och domare, skänker lite guldglans åt våra bästa hundar och hjälper till att lansera våra jaktprov och vår jaktform som idé.

En bärande princip inom SSF har dock alltid varit att hundar på jaktprov svårligen kan — och helst inte heller skall — mätas mot varann utan bara mot jaktprovsreglerna. Varje uppnått pris är ett kvalitetspris, inte ett konkurrenspris. Undantagen nämnda.

Utvecklingen i lokalklubbar

Om man går tillbaks och studerar jaktprovsverksamheten från 1978 och framåt kan med en gång konstateras att jaktprovets antal som nämnts ökat i avsnittet. Från mindre än 100 st. 1977 till cirka 330 st. 1982. Det stora hoppet skedde från 1980 till 1981, då jaktproven ökade från 179 st. till 300 st.

Öppenklass-proven har emellertid antalsmässigt aldrig överstigit elitklass-proven. Ljusast var situationen 1979. Då gjordes 52 starter i öppen klass och 67 i elitklass. Skallkungtävlingen ej inräknad.

Tittar man på utvecklingen i lokalklubbar finns ingen enhetlig linje.

Sistnämnda provsäsong redovisar dock två lokalklubbar fler öppenklass-prov än elitklass-prov. Det är Sydsverige och Västernorrland-Jämtland, men förklaringen torde vara att båda dessa lokalklubbar är relativt nybildade och beståndet elitklass-hundar litet.

I Mellansverige och Nedre Norrbotten väger det nästan jämnt mellan öppen klass och elitklass medan omsorgen om öppenklass-hundarna är överlägset sämst i Övre Norrbotten och Västerbotten.

Västerbotten intar här en särställning. Senaste femårsperioden har öppenklass-proven bara svarat för i runt tal 30 procent av jaktprovsverksamheten.

Orsakerna till missförhållandet i vissa lokalklubbar och SSF som helhet är inte alldeles entydiga, men domarbristen är givetvis tungt vägande.

De domare som finns ställer upp på de utlysta proven och sedan är deras tid i stort sett förbrukad. Den egna hunden och jakten ska ha sitt, jaktperioden är kort och hundägaren med hund i öppen klass får nej när han ringer.

Arrangörerna av elitklass-prov utlovar att ta emot öppenklass-hundar i mån av plats, men när pusslet är lagt blir det sällan utrymme över. Hundägare som själva är domare har givetvis lättare att komma med än andra. Det kostar inte arrangörerna någonting att bereda dem plats, för "han dömer ju också".

Det kan för många uppfattas så att jaktproven bara är en angelägenhet för den inre kretsen.

Men i bilden måste också invägas hundägarna ringa intresse av att prova sin hund på hemmamarker. Den möjligheten, som borde kunna användas som en favör, är klart underutnyttjad. Varför?

Kan det bero på att hundägarna underskattar sina egna marker? Gräset växer ju som bekant alltid högre på andra sidan rågången. Man läser resultat från jaktproven där och där samt konstaterar att fågeltillgången måste vara något inihelsicke utöver det vanliga. Däremot glömmar man att hundarna, som står bakom prestationerna, är rutinerade elitklass-hundar och kanske jaktchampions.

Vad kan göras?

En fortsatt utveckling av jaktprovsverksamheten är inte möjlig om inte volymen öppenklass-prov väsentligt ökar och på sikt överskrider volymen elitklass-prov. Det måste bli en målsättning för resten av 80-talet.

Domarutbildningen i lokalklubbar måste intensifieras och lämpliga domaraspiranter rekry-

● SSF:s målsättning måste vara att alla nytillkomna, intresserade medlemmar med unga, oprövade hundar ges minst ett tillfälle till jaktprovstart i öppen klass.

teras. Det gäller också att åstadkomma regional balans, så att varje lokalklubb på lite sikt får ett heltäckande nät av jaktprovsdomare inom sitt geografiska verksamhetsområde.

Nya lokalklubben Norrbottens Kust-Inland, tänker i höst prova en variant med att anslå en provhelg till bara öppenklass-hundar. Ett bra initiativ och försök, som borde kunna slå väl ut.

Hundägarna måste också bättre upplysas om de stora fördelarna av att kunna prova sin hund på välkända hemmamarker.

SSF har haft en lysande medlemsutveckling senaste åren. Nu står många, nya hundägare och klubbmedlemmar med unga, nyss inlagade hundar och klappar på porten till jaktprovsverksamheten.

Inför alla dessa nybegynnare har både lokalklubbarna och Riksklubben ett gemensamt ansvar. Antalet öppenklass-prov måste nu ökas, helst redan i höst till den nivå att alla hundägare som önskar får tillfälle att prova sina hundar åtminstone en gång!

En annan sak är att det ur avelssynpunkt är utomordentligt viktigt och intressant att få den ökade andelen unghundar bedömda. Den egna aveln har ju haft ett visst uppsving på sistone liksom att importen från Finland åter tagit fart efter att i stort sett ha legat nere under ett decennium.

Slutligen bör fastslås att en ökad satsning på jaktprovets öppna klass inte får ske på elitklassens bekostnad. Elitklass-provens antal, geografiska spridning och utsträckning över säsongen är i dag tillfredsställande och den delen av jaktprovsverksamheten får på intet sätt skäras ned. Det är öppenklass-provens volym som ska ökas och den ökningen måste ske mestadels resursförstärkning från annat håll.

Det ger ingen bestående vinst att stå från en byrålåda till den andra.

BERNT KARLSSON

Internationellt championat

För internationellt utställnings-, jaktprovs- och bruksprovschampionat gäller, att minst ett år och en dag skall ha förflutit mellan första och sista championatmeriten. För erhållande av CACIB erfordras att hunden uppnått 15 månaders ålder. För erhållande av CACIB ¹⁾ respektive CACIT ²⁾ erfordras att samtliga i hundens stamtavla upptagna förfäder i tre generationer är registrerade.

Vid tävlan om CACIB och CACIT åligger det hundens förare att anmäla om hunden ej uppfyller ovanstående krav.

1) CACIB är förkortning av Certificat d'Aptitude au Championat International de Beauté, vilket är den officiella beteckningen för internationellt utställningscertifikat.

2) CACIT är förkortning av Certificat d'Aptitude au Championat International de Travail, vilket är den officiella beteckningen för internationellt jaktprovs- och bruksprovscertifikat.

(Ur SKK:s bestämmelser för utställningar, championat och lydnadsprov 1983-03-31)

Höstens jaktprovsprogram

Övre Norrbotten

10 sept	Gällivare	
11 sept	Gällivare	
17 sept	Gällivare	Internationellt
18 sept	Gällivare	Internationellt
1 okt	Kiruna	
2 okt	Kiruna	
8 okt	Hakkas	
9 okt	Hakkas	
15 okt	Överkalix	Kalottkampen Internationellt
16 okt	Överkalix	Kalottkampen Internationellt

Anmälningar: (Gällivareproven) Birger Backebjörk, PI 1036 Sammakko, 970 13 Hakkasbyn, tel. 0975-510 05. Thor-Erling Andreasson, PI 614, 960 40 Jokkmokk, tel. 0971-310 40. (Kirunaproven) Tore Strandgård, Lappgatan 42 B, 981 44 Kiruna, tel. 0980-164 17. (Hakkasproven) Börje Wennström, PI 114, 970 13 Hakkasbyn, tel. 0975-100 54. (Kalottkampen, Överkalix) Tore Strandgård, Lappgatan 42 B, 981 44 Kiruna, tel. 0980-164 17.

Anmälan till respektive prov ska vara anmälningsmottagaren tillhanda senast 14 dagar före provdagen.

I samband med anmälan, var god uppge telefonnummer för bekräftelse om start!

Upplysningar om proven lämnas av respektive anmälningsmottagare. Startavgiften — 100:— kr elitklass, 50:— kr öppen klass — insättes på postgiro 48 80 89 - 4.

Norrbottens kust-inland

27 aug	Haparanda	
28 aug	Haparanda	
24 sept	Haparanda	Internationellt
25 sept	Haparanda	
1 okt	Överkalix	
2 okt	Kalix	
5 nov	Kalix	
6 nov	Kalix	

Anmälningar: (Haparandaproven) Hans Öhman, Antmansvägen 20, 953 00 Haparanda, tel. 0922-127 52, arb. 102 58. (Överkalixprovet) Torsten Jönsson, Box 63, 956 00 Överkalix, tel. 0926-108 15, arb. 107 30. (Kalixproven) Birger Pettersson, Box 3806, 952 00 Kalix, tel. 0923-270 67.

Hundägare som önskar prova sin hund i öppen klass ska anmäla sig till Torsten Jönsson, Överkalix, adress enligt ovan.

En provdag för enbart öppenklass-hundar kommer att anordnad, tidpunkt för denna bestäms senare.

Startavgiften 100:— kr elitklass och 50:— kr öppen klass insättes på postgiro 98 04 77 - 4.

Nedre Norrbotten

21 aug	Arvidsjaur	
27 aug	Älvsbyn	
28 aug	Älvsbyn	
10 sept	Arvidsjaur	Internationellt
11 sept	Arvidsjaur	Internationellt
1 okt	Jokkmokk	
2 okt	Jokkmokk	
5 nov	Arvidsjaur	
6 nov	Arvidsjaur	

Anmälningar: (Arvidsjaurprovet 21 augusti) Sture Lövgren, PI 1183 Deppis, 933 00 Arvidsjaur, tel. 0960-430 28. (Älvsbyprovet) Kurt Öhlund, PI 4168 Tväråsel, 942 00 Älvsbyn, tel. 0926-500 88. (Arvidsjaurprovet 10-11 september) Per-Erik Laestander, Borgargatan 6 A, 2 trp, 933 00 Arvidsjaur, tel. 0960-126 25. (Jokkmokkprovet) Tommy Olsson, Västlundavägen 36, 933 00 Arvidsjaur, tel. 0960-121 05. (Arvidsjaurprovet 5-6 november) Gunnar Andersson, Västlundavägen 14, 933 00 Arvidsjaur, tel. 0960-104 47.

För elitklassen gäller följande: Anmälan senast sju dagar före första utlysta provdag. Startavgift 100:— kr per prov som betalas till provledaren vid provtillfället. Övriga upplysningar lämnas av respektive anmälningsmottagare efter kl. 18.00.

Anmälan till prov i öppen klass kan ske till Gerdt Laestander, Kroksgatan 11, 933 00 Arvidsjaur, tel. 0960-113 01 eller Thore Öhgren, Höjdsgatan 17, 933 00 Arvidsjaur, tel. 0960-116 39.

I mån av plats kan prov i öppen klass genomföras vid de utlysta proven. För första start i öppen klass uttas 50:— kr i avgift. Vid prov på egna marker tillkommer domarens eventuella reseersättning.

Västerbotten

20 aug	Lycksele	
21 aug	Lycksele	
27 aug	Vilhelmina	
28 aug	Vilhelmina	
3 sept	Jörn	Internationellt
4 sept	Jörn	Internationellt
1 okt	Storuman	
2 okt	Storuman	
8 okt	Malå	Internationellt, Skallkungtävling-SM
9 okt	Malå	Internationellt, Skallkungtävling-SM
15 okt	Ajaure	Internationellt
16 okt	Ajaure	Internationellt
22 okt	Burträsk	
23 okt	Burträsk	
5 nov	Hörnefors	Internationellt
6 nov	Hörnefors	Internationellt

Anmälningar: Anmälningar mottages senast söndag klockan 22.00 helgen före avsett prov och sker till följande provledare: (Lyckseleprovet) Folke Fredriksson, Murarvägen 7, 921 00 Lycksele, tel. 0950-142 07. (Vilhelminaprovet) Stig Lövsström, Hökvägen 10, 923 00 Storuman, tel. 0951-109 46. (Jörnprovet) Bernt Karlsson, Lappvattnet 4266, 937 00 Burträsk, tel. 0914-400 16, 400 17. (Storumanprovet) Inez Wedbring, Odlaivägen 25, 923 00 Storuman, tel. 0951-204 85. (Ajaureprovet) P-A Frohm, Granåsvägen 7, 920 64 Tärnaby, tel. 0954-102 60. (Burträsk-

provet) Bernt Karlsson, Lappvattnet 4266, 937 00 Burträsk, tel. 0914-400 16, 400 17. (Hörneforsprovet) Arne Persson, Körsbärsvägen 50, 902 58 Umeå, tel. 090-468 00.

Anmälan till Skallkungtävlingen-SM i Malå 8-9 oktober sker enligt SSF:s uttagningsbestämmelser. Särskild information utgår.

Upplysningar om övriga prov lämnas av respektive anmälningsmottagare.

Anmälningsavgiften 100:— kr för elit- och öppen klass betalas till provledaren före första provstart. Hunds första start i öppen klass är avgiftsfri.

Öppenklass-hundar mottages i mån av plats på samtliga prov. Upplysningar ges av anmälningsmottagaren efter anmälningstidens utgång.

Västernorrland-Jämtland

20 aug	Strömsund
21 aug	Strömsund
19 sept	Bredbyn
17 okt	Bredbyn

Anmälningar: Se detaljerade uppgifter i Ståndskall nr 2/83 sid 25!

Mellansverige

20 aug	Nianfors	
21 aug	Nianfors	
10 sept	Sysslebäck	Internationellt
11 sept	Sysslebäck	
24 sept	Sveg	Internationellt
25 sept	Sveg	
12 nov	Djura	Internationellt
13 nov	Djura	Internationellt

Anmälningar: (Nianforsprovet) Björn Gadestedt, PI 1635, 820 11 Vallsta, tel. 0278-461 32. (Sysslebäckprovet) Nils Jonsson, PI 1115, 680 60 Sysslebäck, tel. 0564-101 62. (Svegprovet) Robert Nordlander, Box 89, 829 00 Sveg, tel. 0680-108 30. (Djuraprovet) Gunnar Thunander, PI 814, 790 31 Djura, tel. 0241-303 29.

Startavgiften 100:— kr elitklass betalas till provledaren före provet. Provledare och anmälningsmottagare för öppen klass är Ulf Kapla, PI 510, 680 51 Stöllet, tel. 0563-811 75. Startanmälan ska vara skriftlig och insändas före provet. Startavgiften öppen klass är 100:— kr, varav 50:— kr insättes på klubbens postgiro 38 37 31 - 7 och resterande 50:— kr plus reseersättning betalas direkt till domaren.

Första start i öppen klass är avgiftsfri för lokalklubbens medlemmar förutom eventuellt reseersättning till domaren.

Protokollen från öppenklass-proven sändes till Ulf Kapla omedelbart efter provet.

Sydsverige

12 aug	Dala Floda	
13 aug	Dala Floda	Internationellt
14 aug	Dala Floda	Internationellt
10 sept	Bordsjö	
11 sept	Bordsjö	
17 sept	Skinnskatteberg	
18 sept	Skinnskatteberg	
24 sept	Värnamo	
25 sept	Värnamo	
1 okt	Åtvidaberg	
2 okt	Åtvidaberg	

Anmälningar: Se detaljerade uppgifter i Ståndskall nr 2/83 sid. 24!

Jaktprov i öppen klass

Lokalklubbarnas jaktprovsprogram i Ståndskall är utskrivet i första hand för hundar i elitklass. I mån av plats, tillgång på domare etc. mottages dock öppenklass-hundar även på dessa prov. Detta anges i förekommande fall av lokalklubbarna.

För hundar i öppen klass tillämpas SSF sedan några år en särskild provningsordning, enligt vilken hundägarna har möjlighet att starta sina hundar på hemmamarker under hela perioden träning med skällande fågelhundar är tillåten, alltså 21 augusti 28 februari.

Hundägare som önskar prova sin hund i öppen klass kan anmäla sitt önskemål till respektive lokalklubb (Se adressen på tidningens baksida!). Lokalklubben bestämmer sedan provdag och utser domare.

Anmälan till prov i öppen klass ska göras tre dagar före tidigaste provdatum. Lokalklubbarna lämnar också upplysningar om startavgift m.m.

Välkommen att prova din hund i öppen klass!

Nästa nummer

Nästa nummer av Ståndskall beräknas utkomma den 15 december. Manus och bilder måste vara redaktionen tillhanda senast den 15 november för att kunna beredas plats.

Fördröjda diplom

Jaktprovdiplomen för 1982 års resultat har blivit fördröjda. Anledningen är att nya diplom behövt färdiggöras, då klubben nyligen bytt namn. Diplomet kommer även att ändras utseendemässigt.

Innan den egentliga jaktprovssäsongen tagit sin början hoppas styrelsen att de nya diplomerna ska vara utdistribuerade till sina ägare.

En nyhet är också att de s.k. miniatyrdiplomen för andra och tredje pris utgår fr.o.m. 1982 års jaktprovssäsong.

Jaktprovdiplom utdelas framgent bara till hundar med första pris i öppen- eller elitklass.

Fallna kämpar ...

Den gamla hundgenerationen, med ursprung från SSF:s tidigaste år, är på väg att vandra ur tiden. Ståndskall har tidigare skrivit om några sådana hundar och här följer ytterligare några minnesanteckningar över fallna kämpar, som satt sina spår i aveln och på annat sätt bidragit till att sprida kännedom om vår klubb och vår jaktform.

Ytterligare några bidrag under denna vinjett finns att tillgå, men måste av utrymmesskäl publiceras senare.

• S & SF JCH, Skallkung 72, Nordisk Mästare 72 Ukkos Rippe S-8356/69 (e. Torneda-

lens Ukko u. Kitron Katja), ägare Kjell Rosberg, Sorsele.

S & SF JCH Ukkos Rippe

För den som sätter jakt före skönhet, förstår enmanshundens mentalitet och älskar den obändiga sökluften var det lätt att bli varm supporter till Kjell Rosbergs Rippe med prefixet Ukkos, en son till berömda Tornedalens Ukko och en av de allra främsta exponenterna för det klassiska tornedalenblodet.

Rippe var Kjell Rosbergs första hund. Kjell köpte honom i andra hand, Rippe var då sju månader. Första ägaren var inte nöjd, då Rippe såg ut att bli för stor och ful.

Stor blev han också, men inte exteriört (även om hans mankmått gick mot övre gränsen) utan i jaktligt avseende.

Kjell jagade in honom andra hösten och tog honom till prov året därpå. Det var 1972. Samma år blev Rippe både Skallkung och Nordisk Mästare genom att vinna Landskampen mot Finland — i Finland.

Rippes seger i denna stortävling var övertygande. Sex fåglar konstaterades och Rippe hittade alla. Upptagen kom på stora avstånd och skalltiderna blev mycket långa, då ingen fågel flög självmant utan samtliga fick stötas av provgruppen. Förföljandena låg på mellan tre och sex minuter. Ett legendariskt prov!

De följande sex åren startade sedan Rippe regelbundet på jaktprov, företrädesvis hos lokalklubben Västerbotten (som då hette Mellersta lokalklubben) och tillhörde hela tiden den yttersta eliten. Ännu 1978, i en ålder av nio år, kvalade Rippe in till Skallkungtävlingen med snudd på att erövra en plats i landslaget. Rippe slutade sex på samma poäng som fjärde hund.

Framgångarna på jaktprov gav Rippe en väl berättigad plats i aveln och han visade inte oväntat mycket god nedärvningsförmåga. Just 1978 toppade han f.ö. avkommebedömningen med 1,59 avelspoäng och är utan vidare den finska spets som i avsaknad av utställningsmeriter fått behövlig tikandel för att sätta spår i aveln.

I dag finns efter Rippe ett 40-tal avkommor. En av de främsta är Kjells egen tik Mirka, som i återkorsning med Ukkolinjen lämnat Kjells nya stjärnämne Micko (yngsta hund med 1:a pris ekl 1982).

Av beskrivningen hittills kan förstås att Rippe var en riktig fuling. Så är emellertid inte fallet. Tvärtom var Rippe en ovanligt reslig, lätt och torr hanhund av ypperlig jaktmodell, som tålde att jagas med dag ut och dag in utan trötthetssymptom eller spår av skavanker. Det var bara brister i detaljerna som hindrade honom från mer än en slät etta öppen klass på utställning. Svansen var för hårt ringlad och öronen för stora.

1974 skrev jag en artikel om Rippe i Jaktjournalen och besökte fördenskuil Kjell. Redan då hade Rippe lagt sig till med de typiskt ljusa teckningarna runt nos och läppar, som annars bara äldre hundar får. Rippe satt under samtalets gång som en tredje person vid kaffebordet och såg till att jag bara tog en kaka åt gången.

Den hunden släppte ingen främmande in på livet.

När Kjell härförleden med skrovlig röst berättade att Rippes saga var all utmålades för mitt inre genast synen av denna eminenta hund. Den lätta, kvadratiska kroppen på de torra, starka benen, den korta halsen och den käcka, tuffa nästan uppstudsiga huvudhållningen med ögon speglade enmanshundens överlägsna klokhet och okuvade mod.

Vissa hundar har man svårare att glömma än andra och Rippe var en av dem.

BERNT KARLSSON

S UCH, S JCH Ukkos Isku

När gamle Ukkos Isku gick ur tiden berörde det även mig, eftersom jag haft förmånen att jaga med honom under större delen av hans levnad, samt inte bara lärt känna Isku som jakthund utan även som hundkompis på resor och vid enkla övernattningningar i skogskojoer, från Kihlanki kronoskogar i norr till Sysseleback i Värmland i söder.

Isku tillhörde nuvarande sekreteraren i SSF, Staffan Forsslund, och var ett av de stora namnen i slutet på 60- och början på 70-talet. Redan före tre års ålder var han dubbelchampion och belade tredje hösten en silverplats i Skallkungtävlingen. Den tiden avgjordes Skallkungtävlingen på basis av hundarnas bästa resultat under säsongen. Isku fick 81 poäng. Aljo Teri vann på 85.

Det ställdes naturligtvis stora förväntningar på Isku, men Staffan valde att dra sig ur allt tävlande. Isku fick därför framleva sina dagar som renodlad jakthund förutom att han användes flitigt i aveln med synnerligen gott resultat.

● S UCH, S JCH Ukkos Isku S-6294/68 (e. Tornedalsens Ukko u. Metsämiehen Anu), ägare Staffan Forsslund, Storvik.

Staffan köpte Isku som valp av Rune Samuelsson, Gällivare. Iskus stamtavla var guldkantad. Fader var dubbelchampion och Skallkung -67 Tornedalsens Ukko, moder dubbelchampion och Skallkung -68 Metsämiehen Anu, "Akka" kallad.

Isku förenade faderns jaktintelligens och tjädertämjarförmåga med moderns maskinmässiga säkerhet och visade mycket tidig jaktmognad. Som alla intelligenta hundar var han flegmatisk till sitt temperament i vardagslag och kunde för det okunniga ögat även framstå som rentav slö i skogen.

Men han tog upp och skällde sina fåglar bättre än praktiskt taget varje annan hund och hade förmågan att snabbt lära sig allting.

Mycket tidigt avslöjade han också fågelhundens förnämsta egenskap att konsekvent stanna och lyssna efter varje lyftande fågel för att lokalisera tillslagen. Ett arv efter Ukko.

Under jakt med Isku var felmarkeringar sällsynta och förnyade skall legio.

Iskus intelligens tog sig även uttryck på annat sätt. En gång såg jag honom gå fram till en isbelagd vattenpöl, slå hål på isen med tassens och således själv tillskapa sig en vak att dricka ur.

Exteriört var Isku svensk utställningschampion och CACIT-vinnare. Det gick fort och lätt. Genom sin tjocka päls och runda bröstorg kunde han ytligt sett ge ett tungt intryck, men var lik som andra "tornedalingar" en hund av torr och lätt jakttyp.

Isku användes flitigt i aveln, bl.a. därför att han genom ödets försorg placerades så mycket längre söderut (Hälsingland) än sina släktingar. Enligt senaste täckhundlistan stod Isku som far till 110 valpar. Ur en sådan mängd kan naturligtvis framsorteras många goda hundar, men den högst jaktprovsmeriterade torde vara jaktchampion Röjbackens Noppe S-02777/72 (u. Röjbackens Netta), ägare Robert Nordlander, Sveg.

Isku dokumenterade sig både som jaktlig och exteriör nedärvare och lämnade även ett flertal utställningschampions. Genomgående var att han lyckades bäst i aveln med lätta tikar.

Det skulle föra alltför långt att här berätta om alla jaktäventyr tillsammans med Isku. Den saken överlåter jag med fördel till Staffan, som till skillnad från mig är en god skribent.

HANS-ERIK LUNDBERG

NYTT VANDRINGSPRIS

Statuter för

*Tommys Sport- och Fritids
Vandringspris*

1. Varje skällande fågelhund tävlar om priset med sina tre bästa jaktprovresultat under året.
2. Endast ett av jaktproven får vara avlagt i Finland.
3. Hunden med högsta sammanlagda jaktprovspoäng vinner.
4. Segrande hunds ägare får en inteckning i vandringspriset samt en miniatyrpokal/kopia av vandringspriset.
5. Den hundägare som först får tre inteckningar med en eller flera hundar erövrar vandringspriset för alltid. Med hundägare förstås den eller de personer som i hundens registreringsbevis står som ägare vid respektive tävlingstillfälle.
6. SSF ombesörjer poängräkningen och priset utdelas i samband med Riksårsmötet.

Kille Int & Nord UCH

Finska spetsen Kille SF-61835, ägare Gerdt Laestander, Arvidsjaur, har under våren och sommaren blivit internationell och nordisk utställningschampion enligt följande resultat:

Ivalo 23/4 83

Kille SF-61835/79 1 ökl, cert, ck, hp, 1 jkl, Bir (Nord UCH).

Gävle 19/6 83

Kille SF-61835/79 1 chkk, ck, 1 jkl, hp, Bir, Cacib (Int UCH).

Kille är sedan tidigare svensk och finsk jaktchampion.

Nytt från nobsringen

Svenska nobsringen, SNR, har fått postgiro-nummer 98 06 85 - 2.

Medlemsavgiften är 30:— kr.

Kassör är: Hans Lindberg, Box 47, 950 34 Nemisel.

Årets skällande fågelhund

är ett nytt pris inom SFN, vars syfte är att utöver de priser som redan tidigare instiftats premiera den hund som erövrat de högsta meriterna från flera jaktprov under året enligt nedanstående poängberäkning:

Skallkungtävlingen

1:a	25	p	6:a	8	"
2:a	20	"	7:a	7	"
3:a	15	"	8:a	6	"
4:a	10	"	9:a	5	"
5:a	9	"	10:a	4	"

Elitklass

1:a med	20	poäng
CACIT		
1:a	15	"
2:a	10	"
3:e	5	"

Öppen klass

1:a	10	poäng
2:a	5	"
3:a	3	"

Varje hund får räkna sina fem främsta jaktprovsmärker under året, dock högst en merit från utlandet. I Skallkungtävlingen räknas bara poäng efter placering, pris och ev. CACIT är ej poänggrundande. Andra provet i Skallkungtävlingen räknas som ett vanligt jaktprov.

Vid lika slutpoäng vinner hunden med flest 1:a pris i elitklass. Om två hundar har lika många 1:a pris vinner hunden med högsta sammanlagda poängsumma, då elit-1:orna adderas.

De tre främsta hundarna varje år erhåller pris, varav segaren tituleras ÅRETS SKÄLLANDE FÅGELHUND. Priset utdelad vid riksårsmötet.

* Norrbottenspetsar, som ej kan erhålla CACIT p.g.a. bestämmelsen att samtliga i hundens stamtavla upptagna förfäder i tre generationer ska vara registrerade, erhåller ändå 20 poäng om den i övrigt är berättigad till CACIT.

(Enl. AU-beslut aug. 83, gällande retroaktivt fr.o.m. 1982)

Raskt marscherat

Den 16-17 hade Svenska och Finska kennelklubben internationell utställning i Haparanda respektive Torneå med stort hunddeltagande. Arrangemanget gjorde det möjligt för en hund och under en och samma helg skaffa sig både svenska och finska meriter.

En som utnyttjade möjligheterna maximalt var Inez Wedbring med Skogsmannen Pekka S-53443/80, som i Haparanda lördagen den 16 juli först blev svensk UCH och sedan på söndagen den 17 efter en promenad över gränsälven även lyckades bli finsk UCH enligt följande resultat:

SKK Örnsköldsvik 1983-05-29

1 ökl, 1 skl, cert, 1 jkl, hp, Bir.

SKK Östersund 1983-07-03

1 ökl, 1 skl, cert, 1 jkl, hp, Bir.

SKK Haparanda 1983-07-16

1 ökl, 2 skl, cert, 3 jkl, 3 bhkl (S UCH).

FKK Torneå 1983-07-17

1 ökl, 1 skl, 1 jkl, cert, hp, Cacib, Bir (S UCH).

• Inez med Skogsmannens Pekka S 53443/80, som på mindre än två månader blivit svensk och finsk utställningschampion.

● O Nina S-36945/79 e. Nappe u. Sofie. Ägare L-A Larsson, Luleå.

Stanna hemma eller ...

— Matte!!

Jag vaknar av att någon försiktigt ruskar mig i axeln. Jag tittar upp och får syn på klockan. Den visar tio över fem. Jag mumlar ett "Va!" och försöker dra upp täcket igen.

— Matte, kan du inte följa med idag, det är så fint ute.

Jag ser ett par bedjande ögon och kommer ihåg alla gånger jag legat kvar i sängen och mumlat "Gå du med Nina, jag bryr mig inte om jakt".

Jag tvekar en stund, ännu kvar i sömnens värld. Men sedan stiger jag upp och säger:

— Okej, jag kommer med.

Efter ett snabbt morgonfika åker vi iväg med bilen, husse, Nina och jag. Nina nosar på mig och undrar nog vad jag har där att göra.

Så är vi då framme och kliver ur bilen. Husse tar bössa och ryggsäck och Nina släpps iväg. Jag andas djupt. Vilken underbar morgon!

Så börjar vi traska inåt skogen. Nina har försvunnit. Jag går bakom husse och ser bara nacken och ryggsäcken. Nå, tänker jag. Efter detta blir det väl inget mer följande med på jakt. Jag kommer nog att skrämma bort allt vad här finns och prata för mycket och röra mig när jag måste stå stilla. Sen är jag nog inte välkommen med någon mer gång.

Jag avbryter i mina funderingar av husse som plötsligt stannar.

— Sch, viskar han med fingret över mun.

Jag stannar blickstill och försöker låta bli att andas. Ninas jämna skall hörs en bit bort. Husse lämnar ryggsäcken och mig och smyger iväg. Jag törs inte röra mig. Då tystnar skallet! Husse vinkar åt mig att komma.

— En orre, den flög, säger han.

Vi traskar vidare. Jag njuter av den friska luften, de vackra färgerna och den sköna promenaden. Nina springer förbi oss då och då.

Efter cirka en timme tar vi rast. Vi stannar på en bergssida vid en sjö. Det är nästan vindstilla och i sjöns spegel fördubblas höstens färgprakt. Oj, så vackert! Jag blir sittande och bara tittar medan husse gör upp eld, kokar kaffe och tar fram smörgåsar. Vi steker fläsk över elden, dricker kaffe och äter hårdbröds smörgåsar. Att hårt bröd med fläsk på kan smaka så gott, det visste jag inte. Vi sitter vid elden en lång stund. Nina kommer också förbi och får sig en brödbit och lite socker.

Sedan fortsätter vi.

— Sch! Nu hörs det jämna skallet igen en bit bort.

— Följ bakom mig, säger husse.

Han smyger iväg. Jag försöker smyga med, men jag tycker att det brakar som där en elefant far fram, så jag blir långt efter.

Jag flyttar mig sakta, sakta framåt och det rungande skallet fortsätter. Husse är försvunnen, ryggsäcken står i mossan en bit framför mig. Jag stannar och bara lyssnar. Det skäller och skäller och ingen annan hörs. Jag hukar mig ner och väntar på att det ska smälla, men inget hörs. Inget annat än skallet som rungar i skogen. Jag tycker att sekunderna blir långa som timmar, där jag sitter i mossan och håller tummarna hårt, hårt.

— Skjut, skjut, viskar jag tyst för mig själv medan hjärtat dunkar i mig av spänning. Nu smäller ett skott och skallet tystnar. Jag väntar att någon ska ropa på mig. Jag vet inte om jag ska gå eller stanna.

Snart börjar jag gå sakta framåt, för spänd, för nyfiken för att kunna vänta. Jag möter en surmulen husse.

— Jag bommade, säger han.

— Nää, säger jag och försöker att inte visa min besvikelse.

Jag, som alltid har sagt att jakt är inget för mig!

— Vi fortsätter, säger husse. Nina kanske hittar något mer.

Men det blev inget mer skall den dagen. Mycket trött, men mycket nöjd och positivt överraskad kom jag hem ingen efter min första, men kanske inte sista dag som jaktkamrat åt husse och Nina.

EVA LARSSON

Över 90 hundar i Arvidsjaur Ukko Herran Pimu vann igen

Utställningen i Arvidsjaur den 8 maj lockade stort deltagarantal. Utställningskatalogen omfattade 95 nummer, varav 42 norrbottenspetsar, därtill två grupper i avelsklass. Till finnspetsringen fanns 51 hundar anmälda. Därmed var alla förväntningar och tidigare rekord slagna med god marginal.

Ny utställningsplats för året var K4:as anläggningar. Vi vill här framföra vårt tack för den välvilliga inställning vi mött från K4 och dess personal. Arvidsjaurgruppen ska också ha ett stort tack för ett bra arrangemang.

Som domare till finnspetsringen var Staffan Forsslund, Storvik, kallad. Ingen mindre grannliga uppgift vilade på Stig Brännvalls axlar, när han tog sig an norrbottenspetsarna. Som ringsekreterare och bisittare infann sig Sigrid Grahn, Vera Laestander, Ruth Sandström och Carina Öhman.

Bland de finska spetsarna stod den utmärkte tiken Ukko Herran Pimu som Bir-segrare. Sedan utökades skörden med Big-vinst. Ägare Hans och Birgitta Holmberg, Jävre. Hemmahunden Kille bärgade Bim-titeln efter seger i jkl och bästa hanhundklass, ägare Gerdt Laestander.

I segrarklassen skördade Tello, ägare H. Lidström, Burträsk, och Poju de största framgångarna. Båda erhöj cert med hp. Bland tikarna var Jaana den enda som erövrade samma utmärkelse, ägare Ulla Britt Berglund, Storuman. Pojus ägare är Bernt Karlsson, Lappvattnet.

Längst fram i raden bland sju unghundar stod tretton månader gamla Igor, när den klassen var slutförd. Ägare H. Sundberg, Älvsbyn.

Bland ungtikarna blev det också en kamp om medaljerna. Den som denna gång fann nåd inför domarens ögon var den fiskfödda importen Likka. Nämnas bör att av 13 anmälda ungtikar var fem finskfödda. Fyra av dessa stod längst fram i raden när konkurrensklassen var genomförd.

Bland norrbottenspetsarna gick Kita som en kula genom klasserna. Hon stod som Bir-vinnare efter mötet med en i utställningssammanhang kände Åkes King, som för dagen erövrade Bim-titeln. Ägare Lennart Larsson, Övre Svartlå. Kita avslutade utställningen med att placera sig som Big-tvåa, ägare Bo Gunnar Öhman, Vitå.

Bland unghundarna stod kampen om titeln mellan Kirre och Busen. Den förstnämnda drog sig segrande ur den striden. Ägare är i nämnd ordning H. Lidberg, Niemisel, och R. Flinkfeldt, Arvidsjaur.

Bland ungtikarna förde i första hand Speja en kamp mot Kita. Men även tiken Lycka ville ha ett ord med i laget, i slutomgången stod hon på tredje plats, ägare C. Holmberg, Abborrträsk. Spejas ägare är G. Torstensson, Arvidsjaur.

I avelsklass tävlade Åkes Rulle, där han för dagen mobiliserat tio avkommor. Resultatet blev första pris med hp. Ägare Rolf Lundgren, Malå.

Slutomdömet blir att norrbottenspetsen håller god klass. Vad som dock kan verka betänkligt är den stora skillnaden beträffande storlek och benstomme. Även tendensen med allt för långa pälsar gör sig märkbar. Något som också den sakkunnige domaren Stig Brännvall underströk vid sin bedömning.

Den finska spetsen var av mycket god kvalitet. Vad som där är en svag detalj, är allt för många dåliga svansar. Men denna gång hjälpte det inte hur husse lade svansplymen på sin ögonsten. För fanns bristen, avslöjades den av en säker domare.

Thore Öhgren

● Ukko Herran Pimu SF-19370/80, förnämligt uppvisad av Katarina Holmberg, Jävre, tog i Arvidsjaur sin andra raka utställningsvinst.

Foto: Bernt Karlsson.

● Förnämliga rasrepresentanter för norrbottenspetsarna var kullsyskonen Kita S-43335/82, äg Bo Gunnar Öhman, Vitå, (till vänster) Kirre S-43332/82, äg Hans Lindberg, Niemisel, som blev bästa tik respektive hanhund bland unghundarna och Kita slutligen BIR-vinnare. Kita och Kirre är resultat av den såväl jaktligt som exteriört intressanta kombinationen Int & Nord UCH Ludde S-00332/77 - S UCH Åkes Kicki S-08061/76. Foto: Bernt Karlsson.

Bästa resultat finnspetsar:

UKKO HERRAN PIMU SF 19370/80, äg Hans & Britta Holmberg, Jävre 1 ökl, ck, hp, 1 btkl, Bir, Big.

LIKKA SF 21257S/82, äg Thore Öhgren, Arvidsjaur 1 ukl, 1 kkk, hp, ck, hp, 2 btkl.

JAANA S 63790/81, äg Ulla Britt Berglund, Storuman 1 ökl, 1 skl, ck, cert, hp, 1 jkl, 3 btkl.

TEPSU S 23493/81, äg Maria Lestander, Arvidsjaur 1 ökl, ck, hp, 4 btkl.

SARI S 27328/80, äg Inez Wedbring, Storuman 1 ökl, ck, hp, R btkl.

KILLE S 61835/79, äg Gerdt Laestander, Arvidsjaur 1 chkk, ck, hp, 1 jkl, 1 bhkl, Bim.

JERRY S 28310/79, äg Manfred Strandgren, Umeå 1 ökl, ck, hp, 2 bhkl.

TELLO S 44092/79, äg Hans Lidström, Burträsk 1 ökl, 1 skl, ck, cert, hp, 2 jkl, 3 bhkl.

POJU SF 176706/80, äg Bernt Karlsson, Lappvattnet 1 ökl, 2 skl, ck, cert, hp, 3 jkl, 4 bhkl.

IGOR S 29469/82, äg Henry Sundberg, Älvsbyn 1 ukl, 1 ukk, hp, ck, hp, Rbhkl.

Bästa resultat Norrbottenspetsar:

KITA S 43335/82, äg Bo Gunnar Öhman, Vitå 1 ukl, 1 ukk, hp, ck, hp, 1 btkl, Bir, Big 2.

SPEJA S 33034/82, äg Göran Torstensson, Arvidsjaur 1 ukl, 2 ukk, hp, ck, hp, 2 btkl.

LYCKA S 61873/81, äg Clarry Holmberg, Abborrträsk 1 ökl, ck, hp, 3 btkl.

ÅKES KING S 8912/75, äg Lennart Larsson, Övre Svartå 1 chkk, ck, hp, 1 jkl, 1 bhkl, Bim.

KIRRE S 43332/82, äg Hans Lindberg, Niemisel 1 ukl, 1 ukk, hp, ck, hp, 2 bhkl.

ÅKES BJÖRN S 91/77, äg Frank Finnemor, Malå 2 chkk, ck, hp, 2 jkl, 3 bhkl.

JOKKI S 55680/80, äg Bo Vallström, Adak 1 ökl, 1 skl, ck, hp, cert, 3 jkl, 4 bhkl.

KARHU S 55682/80, äg Frank Finnemor, Malå 1 ökl, ck, hp, R bhkl.

BUSEN S 47412/82, äg Roland Flinkfeldt, Arvidsjaur 1 ukl, 2 ukk, hp.

ÅKES RULLE S 08043/76, äg Rolf Lundgren, Malå 1 avelskl., hp.

Championatbestämmelser för finsk spets och norrbottenspets

1. Utställningschampionat

Tre certifikat på utställning jämte lägst 1:a pris öppen klass på jaktprov för skällande fågelhundar.

2. Jaktprovschampionat

a) Tre 1:a pris i elitklass på jaktprov för skällande fågelhundar jämte lägst 2:a pris i öppen- eller veteranklass på utställning.

b) Två 1:a pris i elitklass på jaktprov för skällande fågelhundar jämte certifikat på utställning. För både alternativ a) och b) gäller att jaktprovsmärkena skall ha utdelats av minst två olika domare.

(Ur SKK:s bestämmelser för utställningar, championat och lydnessprov 1983-03-31)

Ordet fritt

Skärpning, herrar domare!

Under den gångna våren och även under 1981 har jag haft glädjen att vid tre tillfällen fått min finnspetstik exteriörbedömd. Så här efteråt kan jag inte underlåta att delge synpunkter, över vad som åtminstone för mig verkat något förbryllande.

Efter tre olika utställningar frågar jag mig fortfarande: Har jag en god företrädare för rasen finsk spets eller ej?

Min förhoppning är att jag med dessa rader kan skapa en seriös debatt kring mina frågor. Gärna i vår egen tidskrift.

Jag har i en sammanställning med utdrag från nämnda bedömningar sökt analysera den domarkritik som tiken fått. Läsarna har möjlighet att jämföra dessa tre utlåtanden.

Att rasen är finsk spets liksom att färgen är äkta röd/klarröd är alla rörande eniga om. Vidare är enigheten total i detaljb beskrivningen av pälsen, vilken liksom färgen är u.a. Liksom att tiken har kraftiga, välvinklade ben, bra tassar och goda rörelser.

Vad sedan gäller bedömning av storlek, typ och mentalitet går uppfattningarna påtagligt isär.

Två domare finner här ett bra till mycket bra tikhuvud varefter en tredje i sin bedömning blott sju veckor senar finner samma tikhuvud ha kullrig panna och lågt ansatta öron samt att ryggen är sänkt och tiken överbyggd.

Svasen däremot är utan anmärkning mot att sju veckor tidigare har varit något för kort!

Hur kan hundens anatomiska konstruktion som panna och öronställning ha ändrats så drastiskt under knappt två månader? Kan rygg och svans överhuvudtaget förändras?

Förvisso säger instruktionen att hunden bedöms som den för dagen uppvisas inför domaren. Ändock är ju standarden även för finsk spets förutbestämd och domarna har att rätta sig där efter. Det betyg hunden tilldelas är ett officiellt vitsord om hundens byggnad och beteende, ett utlåtande av stor betydelse för rasens fortlevnad.

Kan vi uppfödare helt förlita oss till de omdömen exteriörbedömningen ger? Utställningarna får inte tillåtas bli ett marknadsgyckel, där domarens utlåtande är godtyckligt utifrån hans eget synsätt om vad som menas med en rastypisk hund.

Varje läsare och hundvän förstår nog att jag inte är ute efter skalpen på någon domare, utan det är bedömningsgrunderna som kanske borde ses över. Våra aktade domare försöker var för sig göra ett gott jobb — all heder och uppskattning för det — men för att få likartade bedömningsgrunder vill jag föreslå att exteriördomarna i likhet med jaktprovdomarna bereds utbildningskonferenser, där de utvalda tillsammans fick se över och "finslipa" standardbeskrivningar på spetshundar. Kanske under medverkan från vårt broderland, där finska spetsen ändock har sitt ursprung.

För att finansiera åtgärden föreslår jag vidare att vi SSF:are utöver medlemsavgiften tillskjuter 10:— kronor — "domartian" — återkommande alternativt att utställarna ensamma bär bördan med höjd avgift i samband med utställningsdeltagande.

Finner jag tillräckligt stöd för dessa tankegångar är jag beredd att inför riksårsmötet molonera i ärendet.

Strömsund i juni 1983
SIGGE ROVA

Den 20-22 februari 1981 arrangerade Svenska Älghundklubben (SÄK) och Specialklubben för skällande fågelhundar (SSF) en exteriördomarkonferens i Hudiksvall. (Reds. kommentar).

**Uppställningen avser protokollsutdrag från tre utställningar
med lika många domare åren 1981-1983**

Överens:		Ej överens:		
		1981	1983	1983
RAS: Finsk spets (tik f.-79)				
FÄRG:	Röd-klarröd	—	—	—
STORLEK OCH HELHETS- INTRYCK:	—	Av max. storlek	Medelstor	Stor
DETALJ- BESKRIVNING:	Päls och färg u.a. Kraftiga väl- vinklade ben Bra tassar Goda rörelser	Av godtagbar typ med bra tikhuvud Lös rygg	Mkt god typ Mkt bra huvud — Ngt kort svans	God typ Huvud med kullrig panna. Mörka ögon. Lågt ansatta öron. Sänkt överbyggd rygg. Svans utan anm.
MENTALITET:	—	Vek	u.a.	u.a.
		= 3:dje pris	= 1:a pris	= 2:a pris

Finnspets- valpar ☐ ☐

väntas omkring den 11 sept.
1983 e. Joka Kiri
SF-10204M/80 (Kronohovs
Kim - Johan Kimuli) u. Røj-
backens Silja S-20970/78
(Siriklin Sippi-Røjbackens
Sirpa).
Kontakta Johnny Olsson,
Viksjöfors,
tel. 0271-171 63.

Finnspets- valpar ☐

f. den 10 juni e. S & SF UCH,
SF JCH Rippe SF-5109A/80 u.
Int & S UCH, SF JCH
Nalli SF-117450/78.
Kontakta Pentti Läspä,
Vanha Veistämöntie 74,
671 00 Kokkola 10,
tel. 968-184 88.

- ☐ Båda föräldrarna är jaktprovsmästerade.
☐ Avelsrådet har rekommenderat täckhund.

Länskamp i Kannus

Länskampen mellan SSF/Västerbotten, Vasa kenneldistrikt och Keski-Pohjanmaan kennelpiiri arrangeras i år av sistnämnda förening som ett internationellt tvådagarsprov den 10-11/9 i Kannus.

Det är tredje året länskampen hålls, båda gånger tidigare har Keski-Pohjanmaan kennelpiiri vunnit.

Varje lag ställer upp med sex hundar, men bara de fyra bästa hundarna från varje lag räknas in i länskampen.

Uttagningarna för Västerbottens del skedde redan vid fjolårets klubbmästerskap i Hörnefors, vilket innebär att preliminärt följande hundar deltar

Jaana, ägare Ulla-Britt Berglund, Storuman.

Jokki, ägare Bo Wallström, Adak.

Åkes Björn, ägare Frank Finnemore, Malå.

Tarkko, ägare Sven Holmlund, Lycksele.

Skogsmannens Pekka, ägare Inez Wedbring, Storuman.

Mikko, ägare Kjell Rosberg, Sorsele.

Joka Kiri, ägare Tore Johansson, var femte hund i Hörnefors med Kiri har sedan bytt ägare och lokalklubb varför Kjell Rosbergs Mikko får chansen.

I händelse av ytterligare avhopp står Bittja, ägare Lelf Öhgren, Vännäs, och Silva, ägare P-A Frohm, Tärna, på första- respektive andra reservplats.

Besked om deltagande lämnas snarast till: Bernt Karlsson, Lappvattnet 4266, 937 00 Burträsk, tel. 0914-400 17 bost. 400 16 arb. som ombesörjer anmälningarna.

Lagledare och planerare av resan till Kannus är Inez Wedbring.

Nya domare och nytt vandringspris

På annan plats i tidningen finns programmet för höstens prov. En del ändringar har företagits sedan i fjol. Malungsprovet har fått stryka på foten för jaktpremiären. Det visade sig svårt att övertyga närboende domare och provledare om det meningsfulla i att byta ut hund och bössa mot penna och stoppur. Övriga prov är dock väl spridda i tid och rum och fyller förhoppningsvis provsugna hundägars krav på provtillfällen.

Tre nya domare har kommit till. Det är Sven Davidsson, Kjell Gesar och Anders Sniis. Alla tre bor i Dalarna. Anders Sniis har även möjligheter att ställa provmarker till förfogande för hundägare, som själva har svårt med den saken och vill prova hunden i öppen klass.

Provledare för öppen klass är i år Ulf Kapla, som avlöser Staffan Forsslund. Hundägare som vill prova i öppen klass anmäler alltså till Ulf. Adress och telefon finns på tidningens baksida.

Vän av ordning har förmodligen observerat att första provdagen i Nianfors faller under hundförbudsparagrafen. Dispens är sökt men i skrivande stund är det obekant huruvida den blir beviljad. Om inte så blir Nianforsprovet reducerat till endagsprov. Björn Gadestedt, som är anmälningsmottagare kommer att kunna ge besked.

Meddelas kan att Bengt Gillstedt infriat sitt löfte från årsmötet att sätta upp ett nytt vandringspris istället för det som han erövrade för alltid i fjol. Tyvärr har foto på priset samt statuer inte kunnat införskaffas i tid till denna tidnings pressläggning. Priset kommer dock enligt

förhandinformation från Bengt närstående källor att väl försvara sin plats i vilken prishylla som helst.

Äpropå årsmötet så kan också meddelas att de delegater från Mellansvenska lokalklubben, som sågs irra omkring i den norrländska fjällvärlden efter årsmötet i Storuman, har kommit välbehållna till rätta. Dock må ingen skugga falla över chauffören utan mera över sovande kartläsare.

ARNE ÅHS

Inför Skallkungtävlingen

Som tidigare meddelats i Ståndskall har SSF:s styrelse efter förslag från lokalklubbar och enskilda medlemmar beslutat att kvalificeringen till 1984 års Skallkungtävling får börja direkt efter att årets finaltävling avslutats.

Nyordningen, som gäller tills vidare, innebär att en hund kan kvala in till Skallkungtävlingen 1984 med 1983 års resultat.

Beslutet har tillkommit bl. a. för att minska trycket från de s.k. förhöstproven, som för närvarande är hårt belastade av hundar som aspirerar på en plats i Skallkungtävlingen och som tidigt måste skaffa sig konkurrenskraftiga resultat för att komma med.

En annan bevekelsegrund är att även hundar som av olika anledningar inte kommer igång förhöst senare på säsongen och gör sina bästa resultat då, ska ha en chans att komma med i Skallkungfinalen som ju avgörs i början av oktober eller i jaktsäsongens mitt och tidigare i huvudsak utgjort en final för förhöstproven.

Den nya kvalificeringsbestämmelsen väntas också bidra till att lokalklubbarna finner det mera angeläget än tidigare att förlägga jaktprov till senhösten, och att jaktproven därigenom får en jämnare spridning över säsongen.

Anmälningar

Tävlingsreglerna för Skallkungtävlingen (Se Ståndskall nr 2/82!) är i övrigt oförändrade. Det innebär att varje lokalklubb senast måndagen före finaltävlingen ska ha anmält sina hundar till riksstyrelsens sekreterare.

Sista kvalificeringsdag är som i fjol söndagen före Skallkungtävlingen.

Nya lokalklubben

Genom tillkomsten av nya lokalklubben Norrbottens Kust-Inland har antalet vakansplatser i Skallkungtävlingen minskat med en. Fördelningen blir då följande: Fjolårets Skallkung (1) + en hund från varje lokalklubb (7) + övriga platser till de hundar som uppnått högsta poäng på jaktprov förutom de direktkvalificerade oberoende av lokalklubb (5). Slutliga startfältet kommer då att omfatta oförändrat 13 hundar.

Tid och plats

SSF/Västerbotten har fått uppdraget att arrangera årets Skallkungtävling, som går den 8-9 oktober i Malå med stugbun vid Malå hotell som centralplats. Förläggning och provmarker blir samma som vid fjolårets landskamp, vilket borgar för de provförsättningar som även fågel-tillgången lovar bli riklig.

Provledare

SSF:s styrelse har på lokalklubbens förslag utsett Kjell Rosberg till provledare för Skallkungtävlingen med Inez Wedbring och Stig Lövsström som första respektive andra ersättare.

Bestyrelsen för praktiska arrangemang jämte provmarker består av Rolf Lundgren och Frank Finnemore.

Från provledarkonferensen

Provledarkonferensen dagen före Riksårsmötet i Storuman blev synnerligen lyckad och givande. Åtskilliga år har gått sedan sist provledarna sammanstrålade och under tiden har glidningar i fråga om regeltolkningen ägt rum. Konferensens syfte var därför först och främst att finna vägar och lösningar för att likrikta bedömningen i de moment där det bevisligen förekommit olikheter i tolkningen.

Ett digert program hade i förväg utsänts till envar provledare och trots tidig start (18.00) var klockan mer än midnatt innan sista punkten på dagordningen var undanstökad.

Debatten var mycket livlig, informativ och lärorik. Trots alla skilda åsiktsriktningar som kom i dagen var alla helt överens om den övergripande målsättningen med konferensen, nämligen att tillskapa enhetlig tolkningspraxis kring diffusa punkter i provreglerna. Detta gjorde debatten lätt att leda och inte heller rådde några som helst svårigheter att jämka samman olika förslag och skapa enighet kring gemensamma beslut eller uttalanden.

Bara vid ett tillfälle krävdes röstning. Det var rörande poängsättningen av ett 0 + 1 arbete i första fågelklass i minimitabellen för elitklass. Här uppdelades konferensen i två läger. Mer härom i protokollet som följer.

SSF:s styrelse ämnar följa upp konferensen med utskickning av en provledarpärm innehållande de olika beslut i provregel- och jaktprovsfrågor som lagts fast på sistone. Innehållet i denna pärm ska framgent hållas aktuell med kontinuerliga meddelande och tjäna som stöd och hjälp åt provledarna under fälttjänstgöring, utbildning av jaktprovssdomare och provgenomgångar.

SSF har hos SKK begärt att få ha nuvarande jaktprovsregler vilande ett år i avvaktan på ändringar. Fram till dess arbetar en provregelkommitté med att tillskapa nya provregler. Kommittén består av Staffan Forsslund, Kjell Rosberg och Stig Brännvall.

Utbildningsfrågorna handhas av en kommitté bestående av Staffan Forsslund, Bernt Karlsson och Egon Grubbström.

Den som har förslag eller åsikter kring dessa frågor kan ta kontakt med någon av dessa personer.

Bernt Karlsson

□ När det gäller jaktprovsfrågor kretsar det mesta kring SSF:s sekreterare Staffan Forsslund, som är styrelsens provregel-expert och ledamot i både provregel- och utbildningskommittén. Staffan sågs ofta lägga pannan i djupa veck under konferensen, i funderation kring regler eller den allt tyngre arbetsbelastning SSF ger honom?

PROTOKOLL

fört vid SSF:s provledarkonferens i Storuman den 25 mars 1983.

Närvarande: Björn Lundberg, Staffan Forsslund, P-A Frohm, Kjell Rosberg, Rune Samuelsson, Georg Larsson, Inez Wedbring, Karl-Erik Bergström, Stig Brännvall, Egon Grubbström, Hans Westerlund, Olle Hedin, Thore Öhgren, Carl-Axel Nordenberg, Birger Sandström, Egon Lundgren, Folke Fredriksson, Tommy Olsson, Per-Erik Laestander, Arne Persson, Roland Fors, Gerdt Laestander, Sture Lövgren, Karl-Gustav Ekroos, Arne Åhs, Ulf Kapla, Nils Jonsson, Maria Gesar, Bernt Karlsson, Björn Gadestedt, Birger Pettersson, Birger Backebjörk, Kenny Årlebrand, Stig Lövsström, Jan Lundgren, Kjell Hedman. (36 st.).

§ 1.

Öppnade SSF:s ordförande Björn Lundberg konferensen och hälsade deltagarna välkomna.

§ 2.

Diskuterades konferensens arbetsordning och syfte.

Beslöts att lämna alla frågor rörande ändringar av provreglerna därhän eftersom dessa kommer att upptas i annat sammanhang.

Beslöts att ägna konferensen åt tolkningsanvisningarna till gällande provregler och i främsta rummet uppta sådana punkter till diskussion kring vilka det i dag råder osäkerhet och förekommer olika tolkning av i olika delar av landet.

Beslöts att under varje diskussionspunkt sammanfatta konferensens mening i form av ett uttalande SSF:s provledare och jaktprovsdomare till efterrättelse samt att föra dessa uttalanden till ett protokoll, vilket sedermera får bekantgöras i Ståndskall.

§ 3.

Beslöts uppdra åt undertecknad att föra protokoll enligt § 2.

§ 4.

Beslöts uppdra åt presidiet, Björn Lundberg och Staffan Forsslund, att justera protokollet.

§ 5.

Beslöts att följa diskussionsordningen i det program som i förväg sänts ut till konferensdeltagarna.

§ 6. PROVTID.

Öppen klass: 2-4 tim. Efter 2 tim. äger domaren rätt att avbryta provet, när denne anser sig ha fått tillräckliga grunder för sin bedömning. Vad är tillräckliga grunder?

Elitklass: Provet får fortsätta utöver stipulerad provtid för den händelse att hunden har fågelkontakt. Vad innebär fågelkontakt? När är fågelkontakten slut? Bör ordet fågelkontakt ändras till ståndskall?

Konstaterade konferensen att ett prov i öppen klass kan avbrytas efter 2 tim. av tvenne orsa-

ker: a) när hunden överskridit gränsen för 1:a pris, dvs. 70 poäng. b) när hunden visat sin oduglighet.

Påpekades att det senare fallet kan inträffa redan före den gräns om 10 (tio) konstaterade fåglar, som nuvarande tolkningsanvisningar anger, men att **varje avbrutet prov ska ske i samförstånd med hundägaren.**

Uttalade konferensen att med fågelkontakt ska avses konstaterad fågelkontakt, dvs. domaren ska höra ett ståndskall eller se ett efterföljande. Fågelkontakten är slut när hunden förföljt mer än två minuter eller inte lyckats få nytt skall på samma fågel inom en 1 (en) minut (förnyat skall).

§ 7. FÅGELKULL-/FLOCK — ANTALET KONSTATERADE FÅGLAR.

Vad är en flock? Tre spelande tjädertuppar utspridda på två hektar, där hunden finner den tredje en timme efter den första?

Orrspel utspritt på en två kvadratkilometer stor myr?

Hur lång tid bör ha förflutit när sannolikt samma fågel ska räknas som en ny? Hur ska domaren räkna den fågel, som efter att domaren stött den ur skallträdet, flyger ner på marken, där hunden stöter upp den igen?

Fåglar som provgruppen stöter upp på väg fram till skallträdet, ska dessa medräknas även i framtiden? Även om de kan antas tillhöra samma kull eller flock?

Uttalade konferensen att som kull eller flock ska betraktas varje fågelsituation, där mer än 3 (tre) fåglar för hunden uppträder i ett sammanhang och har samröre med varann.

Ett orrspel på en myr kan exempelvis ur provregelsynpunkt bli en eller flera flockar beroende på hur fåglarna reagerar för hunden. Om alla fåglar lyfter och tråar med sträckta halsar inför hunden är det självklart 1 (en) flock. Om bara de närmaste fåglarna flyger upp för hunden medan övriga inte påverkas alls är det 2 (två) flockar osv.

Uttalade konferensen att som ny fågel ska varje fågel räknas som hunden givit upp arbetet (förföljandet) på eller som flugit utanför konstaterandemöjlighet.

När hunden återvänder från ett förföljande betraktas dess arbete på fågeln såsom slutfört. Även om sannolikt samma fågel sedan anträffas när provgruppen drar vidare räknas den som en ny. Hittas den av hunden är den likväl en ny fågel, som kan ge nytt finande osv.

Om hunden tar upp en kull på fyra fåglar, där tre träar inom synhåll för domaren och hunden får skall på en, medan den fjärde flyger utom synhåll, räknas denna fjärde fågel som en ny fågel om den åter anträffas. Hunden belastas i sådana händelser av 4 (fyra) och inte 3 (tre) fåglar.

Uttalade konferensen att det här inte räcker med att domaren "hört" var den trädde för att den ska inräknas i kullen.

Frågan om huruvida fåglar som stötes av provgruppen under pågående ståndskall ska räknas eller inte bordlades, eftersom den berör ändring i provreglerna.

§ 8. VAD ÄR ETT STÅNSKALL?

Enligt praxis enligt tolkningsanvisningarna är det 60 sek:s skallgivning mot vilt. Kan detta formuleras klarare, så att gränsen mellan "finande" och övriga moment blir klarare?

Konstaterade konferensen att hunden har funnit fågeln när den förföljt den fram till trädet,

stannat där inunder och givit sitt första skall. Sedan börjar ståndskalet, som bedöms i nästa moment. Konstaterades att tolkningen härvidlag inte lett till några praktiska problem.

§ 9. SÖK (§ 8).

Bör ordet "sökutin" bytas ut mot "sökets effektivitet"? Bör "gång-tabellen" tas bort?

Hur ska vi åtgärda poänginflationen i detta moment?

Frågan bordlades, eftersom den berör ändring i provreglerna.

§ 10. FÖRMÅGA ATT FINNA FÅGEL (§ 9).

Problem i samband med 30:m:s gränsen, när hunden rest kull eller flock och är överkänslig och går skällande runt och gissar var fåglarna kan finnas?

Ska 30:m:s gränsen få gälla i fortsättningen för detta moment?

Hur ska vi få en enhetlig bedömning vid hörselkonstateranden? Här spelar ju varje enskild domares personlighet in (självförtroende, optimism)?

Konstaterade konferensen att 30:m:s gränsen alltför skall gälla men att ett finnande endera måste övergå i ståndskalet eller att fågeln flyger.

Således om en hund stöter upp två fåglar som träar mindre än 30 m från varann blir det inte två finnande om hunden bara skäller den ena.

Ej heller blir det två finnande om hunden stöter upp två fåglar som träar mindre än 30 m från varann, varav fågel 1 kacklar när hunden skäller i närheten av fågel 2 och hunden omedelbart lämnar fågel 2 och ger sig till 1. Hunden anses då bara ha hunnit fågel 1, den gissade på fågel 2.

Om hunden däremot efter fullbordat arbete på fågel 1 återvänder och skäller fågel 2 och därmed med sitt beteende visar att den ägde kännedom om båda fåglarna är det givetvis frågan om två finnanden.

Betonade konferensen att viktigare än att sätta upp precisa regler i detta moment är att varje domare gentemot sig själv som jakthundman gör klart när hunden genom sitt beteende visar att den funnit en fågel eller när den på grund av överkänslighet gissar i skogen.

§ 11. SKALLETS ART OCH HÖRBARHET (§ 10).

Även detta moment har fått prägel av gratismoment. Betyget "nöjaktigt" orsakar oftare besvikelse än "berömvärt" medför glädje hos hundförarna. Bör inte ett "berömvärt" skall vara förutom tätt och med god hörbarhet, även vara jämnt och med god, "rund" skallton. Dvs. inte vara hetsigt, raspigt, ojämnt (från bas till falssett)?

Ska vi skärpa detta moment? Eller är det för tidigt, då en del domare får problem redan med hörbarheten?

Frågan föranledde lång diskussion med många inlägg. Enades dock konferensen om betydelsen av att domarna bättre nyanserar detta moment och att **ett berömvärt skall under alla omständigheter bör hålla en täthet av 90 slag per minut. Beslöt konferensen att momentet**

framgent också ska bedömas med stöd av sådan klockmätning, samt att detta av domaren ska noteras på bedömningskortet.

§ 12. MARKERING AV FÅGEL (§ 12).

Var går gränsen mellan berömvärd och nöjaktig markering?

Konstaterade konferensen att bedömningen av detta moment inte orsakat några svårigheter utan att nuvarande tolkningsanvisningar ger tillräcklig vägledning.

§ 13. FÖRFÖLJANDE AV FÅGEL (§ 13).

När upphör ett förföljande?

Diskuterades här en hos lokalklubbarna vanlig tolkningspraxis att stoppa tidmätningen av förföljandet så snart hunden uppgår ett skall eller gläfs i fågelns flygriktning.

Konstaterade konferensen att en sådan tolkning kan ge orättvis bedömning åt en hund som t.ex. trampar sig på en kvist under förföljandet och gnäller till eller på grund av hög viltberedskap stannar till och ger ett sökskall under ett träd i vars kvistar fågeln slagit i under sin flykt, men sedan fortsätter förföljandet. Observationer bekräftar också att en hund som stannat och lyssnat efter en bortflygande fågel kan ge till ett skall när den hör fågelns inslag för att sedan starta förföljandet.

Enades konferensen om att tidmätningen av förföljandet inte ska avbrytas på grund av något drevliknande gällt skall eller gläfs, vilka kan bero på att hunden är överkänslig eller gör sig illa. Om hunden däremot avger ett eller några lugna, frågande skall så ska tidmätningen avbrytas. Allt detta förutsättes ske efter det att hunden stannat och lyssnat i fågelns flygriktning första gången.

§ 14. FÖRNYAT STÅNDSKALL (§ 14).

Bör det införas ett minimiavstånd för att ett förnyat ståndskalet ska få räknas? Hur mycket större betydelse får då temperaturen?

Hur ska en *enkel* begränsning av betygen i olika övriga moment formuleras vid upprepade förnyade ståndskalet på samma fågel?

Frågan bordlades, eftersom den berör ändring i provreglerna.

§ 15. LYDNAD OCH SAMARBETE (§ 15).

Gratismomentet framför andra! Är momentet överhuvudtaget nödvändigt på förtjänstsidan? Hur ska vi i så fall få stil på tillämpningen?

Konstaterade konferensen att övervägande delen domare här hamnat vid ett medeltal och att svårigheterna tycks bero på att de flesta har svårt att precisera vad som finns och vad som fattas för att rättvist bedöma detta moment.

Påpekades behovet av utbildning och att domarkåren i gemen fortsättningsvis bättre nyanserar poängsättningen.

Uttalades vidare att om hunden försvinner när den släpps och sedan aldrig visar sig under

provtiden, ska den givetvis ha 0 poäng i lydnad och samarbete. Sedan får domarna arbeta sig uppåt i skalan. Likväl som det ska vara möjligt att erhålla 0 poäng i momentet ska 5 + 5 poäng kunna ges den hund som bevisar överlägsen lydnad och har ett fullödigt samarbete med sin förare.

Vidare uttalades att man bör observera kopplingen mellan *samarbetet* och sökets intervaller. Både den snävsökta och den vidsökta hunden ska ha lägre poäng i detta delmoment än hunden med idealiska sökintervaller (cirka 5-10 minuter).

§ 16. MINIMITABELLERNÄ (§ 21, sid 22).

En hund har presterat ett nöjaktigt arbete i ett visst moment i elitklass. Antalet konstaterade fåglar är 1-4. Vad skall den ha för poäng?

Frågan föranledde lång diskussion med många inlägg. Konstaterades att åtminstone tre olika, lokala tolkningspraxis vuxit fram genom åren: 1) där hunden konsekvent ges maximal poäng för ett 0 + 1 arbete; 2) där hunden får poäng utifrån antal konstaterade fåglar (chanser) och maximal poäng vid en konstaterad fågel; 3) där poängvärdet av ett 0 + 1 arbete framräknas skalenligt så att t.ex. ett förföljande på 1 min. och 58 sek. ger maximala *fem* poäng och dito på 1 min. och 02 sek. ger *en* poäng.

Ändade debatten i två förslag, dels tolkningen enligt alt. 3) och dels en variant där 0 + 1 arbete i fågelklass 1-4 alltid belönas med medelvärdet *tre* poäng. Samlade de två förslagen ungefär lika många röster var vid handuppräckning, varför kunde anses att konferensen ej enats i denna fråga. Då på grund av konferensens utsträckning i tid flera deltagare avbrutit densamma, har styrelsen för SSF i ett senare skede haft frågan ute på remiss hos provledarna, varvid man med enkel majoritet enats kring följande tolkning:

Ett 0 + 1 arbete i fågelklass 1-4 i elitklass ska konsekvent ges 3 (tre) poäng:

För detta alternativ röstade: Inez Wedbring, Egon Grubbström, Evert Lindberg, Folke Fredriksson, Stig Lövsström, P-A Frohm, Egon Lundgren, Birger Sandström, Robert Nordlander, Björn Franck, Kjell Rosberg, Enar Aspholm, Tommy Olsson, Arne Persson (14 st.).

För förslaget enl. alt. 3) röstade: Per-Erik Laestander, Arne Åhs, Rune Samuelsson, Thore Öhgren, Ulf Kapla, Gerdt Laestander, Anna-Lisa Olofsson, Staffan Forsslund, Sture Lövgren, Nils Jonsson, K-G Ekroos (11 st.).

Enkelt, enhetligt och lättbegripligt har några provledare skrivit i sin motivering till det segrande alternativet. Vidare att det är ett enkelt system som minskar tiden för provledarens genomgångar samt domarutbildningen samt att det minskar risken för feltolkningar. Ett godtagbart kompromissförslag i avvaktan på nya provregler, lyder en annan motivering.

Företrädarna för förslaget enl. alt. 3) har bl.a. anfört att detta förslag skulle ge större trättvisa, att man i någon lokalklubb är inkörd i denna tolkning sedan flera år och att den inte vållar några svårigheter. En provledare skriver att 4.10 min. aldrig kan jämföras med 7.50 min. och vidare att det knappast gynnar provverksamheten att gå på schabloner samt att reglerna i övrigt förutsätter bättre insatser av domarna.

Analogt med beslutet enl. ovan ska även poängvärdet för ett 0 + 1 arbete i efterföljande fågelklasser framräknas som medeltal och i förekommande fall avrundas till närmast lägre hel-poäng.

§ 17. STÅNDSKALL ELLER DREV PÅ ANNAT VILT (§ 19).

En hund tar upp en hare, som den driver med skall i 35 sek. Hunden återkommer efter 5 minuter. Det finns som bekant både skall-drivare och tystdrivare. Gör reglerna någon skillnad?

Uttalade konferensen att en hund bara får bestraffas med minuspoäng för fel som domaren kan bevisa att den begått, men att det alltid är domaren som både i första och sista hand avgör.

En hund som tar upp en hare med drevskall, tystnar efter en minut och kommer tillbaks efter ytterligare tre ska belastas för arbete med annat vilt under fyra minuter.

En hund som tar upp en hare på samma sätt, tystnar efter en minut och kommer tillbaks från ett annat håll och inom en tid som motsvarar hundens normala sökturer ska belastas för arbete med annat vilt under en minut. Hunden har nämligen med sitt beteende visat att den avbröt förföljandet av haren och gav sig ut på normalt sök.

Uttalade konferensen att det är svårt göra millimeterrättvisa i detta moment och att stort ansvar åvilar domarna.

§ 18.

Avslutades konferensen med att ordf. Björn Lundberg tackade deltagarna för visat intresse.

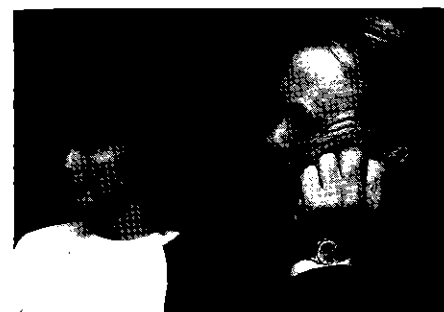
Storuman dag som ovan:

Bernt Karlsson

Justeras:

Björn Lundberg

Staffan Forsslund

☐ Ska klockan stannas när hunden gläfser i fågelns flygriktning under förföljandet? Nisse Jonsson begrundar. T v Maria Gesar.

☐ P-A Frohm lyssnar andäktigt när Kjell Rosberg citerar provreglerna.